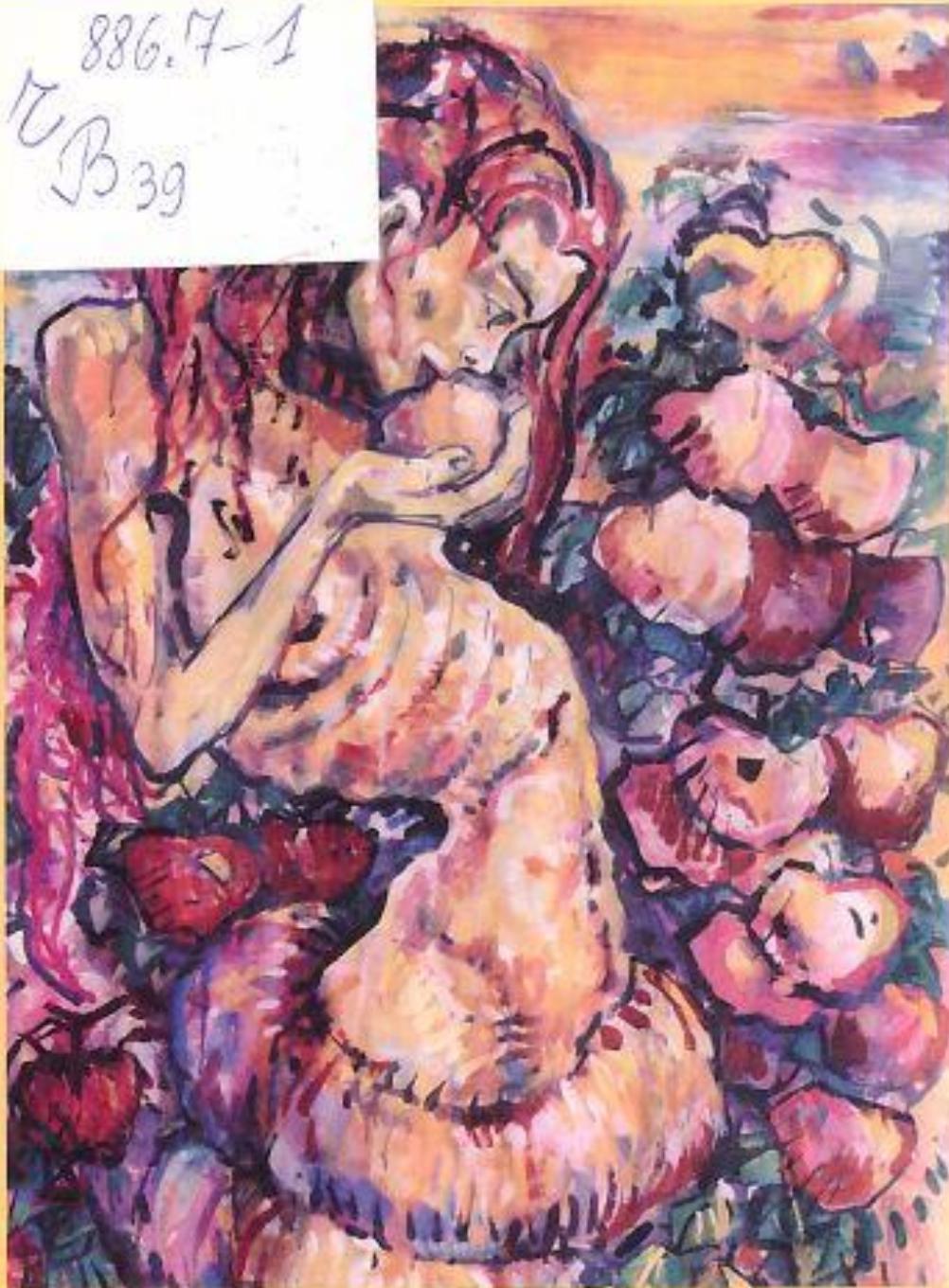

Влатина Великова

886.7-1
LB 39

ЛЮБОВНА ЛИРИКА

Ще те повикам и от ...
Нишото

Вз9

Посвещавам тази малка книжка на тези,
които нося в сърцето си!

Благодаря:

-на семейството и приятелите си за
раздигрането!

-на Стефка Бинова, Милена Атанасова и
Славчка Мазнева за иллюстрации!

-на Мария Илева за моралната подкрепа!

С много обич - Златина

- © Златина Великова – автор
- © Христомир Великов – художник
- © Воймир Асенов – редактор
- © Галина Миланова – коректор
- © Илиян Державин - предпечат

ИК ·Жажда· Сливен

ISBN 954 795 076 2

Ще те повикам и от .....

Нишото

Пътеводител:

I. Изповедта на по-добрия човек –
Воймир Асенов

II. Добре дошъл във моя свят

III. Палачът с най-добри очи

IV. Като камък в обувката

Изповедта на най-добрия човек

След повторния прочит на този ръкопис, в паметта ми отново и отново прозвуча сентенцията, която носи хуманизмът на д-р Чехов, а тя призовава – преди всичко почит към по-добрия човек между нас – Жената!

Жената – с най-силната си слабост – всеотдайната Любов!

Жената – със завладяващата си искреност и изповедност!

Казвам – може би – защото не е роден още мъжът, който може да предвиди космичните изненади на женската душа и разум... Още в програмното си стихотворение поетесата заявява:

Уморих се да стъпвам по следите
на други пред мен.

Уморих се да следвам канони.

Дано след дъжда в този пролетен ден
любовта си най-сетне догоня!

“Не се уморих да обичам!” – повтаря с непристорена искреност Златина Великова. Това не е декларация. Тези думи не са заучени, не са фалишиби реплики, употребени при някакъв флирт. Това е речитатив на една съдбовна изповед:

Вземете ми всичко...

Оставете ми само Някой, който да ме обича!

Молба и зов за взаимност, защото без нея в този свят е студено – огнището угасва и домът опустява! На тази древна, антична Пенелопинска любов се уповаava поетесата. В душата ѝ проблясват и палави пламъци, на една друга приказна нейна посестрица от “1001 нощ”. Обажда се гласът на Шехерезада. В тези стихове прелива мъдростта на Живота, от който поетесата черпи със сърцето си. Те рисуват картината, която се мени с всеки жест, с цветовете на дъгата, с чувствеността на една жена, в която живеят нейните посестрици – Вяра, Надежда и Любов.

Обещание, покана и зов звучат от тази малка стихосбирка. Пожелавам ѝ искрено разбиране и искрени читатели.

Воймир Асенов

ДОБРЕ ДОШЪЛ В
МОЯ СВЯТ!

Добре дошъл сред тишината!
Тук тъжни спомени крещят
и плаче песен недопята.

Добре дошъл!

Добрे дошъл

в моя свят

С ЛЮБОВ Ме,
Господи, наказа.
Да нямам сили да намразя.
Обиди тежки да прощавам
и с пълни шепи да раздавам.
В свят, пълен с подлост и омраза
С ЛЮБОВ ме, Господи, наказа!

2004 г.

СИЛНИТЕ ЖЕНИ

На Мария

Силните жени са като птици
и често те се реят в самота.
Гори сълза във гордите зеници
и капва тихо някъде в прахта.

Любов даряват, но любов не просят,
оглеждат се в очите им звезди.
В сърцата женски мъжка сила носят.
Следи оставят дето са били.

Сами притихват вечер, уморени
от дългата заблуда на деня.
Леглата им са празни и студени,
но пълен с нежна обич е сънят.

Силните жени са като птици.

29 март 2004 г.

ТИЧАНЕ

На Ивана

Уморих се да стъпвам по чужди следи.
Уморих се да следвам канони.
Уморих се от фалш и от двойни игри.
Ден и нощ мълва да ме гони.

Уморих се от хули и празни хвалби.
Уморих се да плащам за всичко.
Уморих се от бедни и дребни души.
Уморих се да бъда различна.

Не се уморих да прощавам,
по стръмни пътеки да тичам,
душата до край да раздавам...
Не се уморих да обичам.

Март 2003

ПРИЯТЕЛИ

Ограбвахте безмилостно душата ми.
Разкъсвахте сърцето ми на части.
Играехте си с чувствата ми святы.
Пилеехте с безумни шепи щастие.

Приятели, аз толкова ви вярвах.
Небе ви бях, и покрив, и постеля.
През огън и вода за вас преминах.
Нали с приятел всичко се споделя!

Споделях с вас сълзите си и хляба.
До дъно пих горчивите ви чаши.
За всяка болка ви предлагах рамо.
Продадохте без жал мечтите наши.

Приятели, аз толкова ви вярвах ...

Май 2002

За кой ли път си обещавам -
от утрe вече щe съм друга,
по-трудно вече щe прощавам,
по-лесно щe е като губя...
За кой ли път си обещавам?

Май 2003

Вземете ми всичко –
свободата и хляба.
Небето закрийте –
светлина да не виждам.
Мечтите вземете
и всяка надежда,
и всичко, което
ви прави щастливи –
дрънкулки суетни,
с които се кичите.
Оставете ми само...
Оставете ми само
Някой, който да ме обича!

Септември 2002

ЗАЩО?

Мъжете, знам, не могат да обичат
гордата и силната жена.
Пред нея само плахо коленичат,
а после бягат през глава.

Мъжете сили, силата ги плаши,
не искат да я срещат у жена.
Жената силна гордо, смело крачи
и пази своята свобода.

Мъже, защо сте тъй страхливи?
Защо ви плашат гордите жени?
Жената горда ражда мъжка сила -
силен мъж до нея щом върви.

2001

ЛЮБОВ ДАРЯВАМ

Само огън в сърцето си нося-
пепелта ще оставя за друг.

От моята обич вземете -
да ви топли от зимния студ.

Само обич гори ме в душата.
Не умея да мразя, уви!

В песен превръщам сълзата -
тази песен докрай ще звучи.

Любов дарявам на света
и с песен утрото прегръщам.

Няма да съм падаща звезда,
щом в песен болката превръщам.

Любов дарявам на света.

Любов стократно да се връща.

И влюбена до гроб във песента
цялата във песен се превръщам.

23 март 2004 г.

ТЪРКАЛЯТ СЕ ОБЛАЦИ –
като зарове в детска игра.
Немирен вятър разрошва гората.
Тежки капки като стъклени топчета
се забиват в прахта,
заличават следите от петите ми боси.
Ведър спомен връхлита
душата ми с днешният дъжд
за далечни, безгрижни години
и измива калта, наслоена по дългия път,
по който и аз се чувствам
дължна да мина.
Уморих се да стъпвам по следите
на други пред мен.
Уморих се да следвам канони.
Дано след дъжда в този пролетен ден
любовта си най-сетне догоня!

Март 2002

В тази нощ си тръгват замечтани
едно момиче и едно момче,
Тополите притихват умълчани,
дори реката спира да тече.

Заслушани във стъпките им тихи,
отгоре гледат бледите звезди.
Вятърът се сгушва след липите.
Любов се ражда и светът мълчи.

Ноември 2003

СЪНИЩА

Сънувах гора. И пътека през нея.
Цветя и дървета, птици и песен.

Вървях босонога, с разпилена коса
Беше зелено, красиво и весело.

Сънувах звезди. И лунна пътека.
Безкрайно небе с покана за вечност.

Летях сред звездите с криле от мечти.
Беше неземно, красиво, божествено.

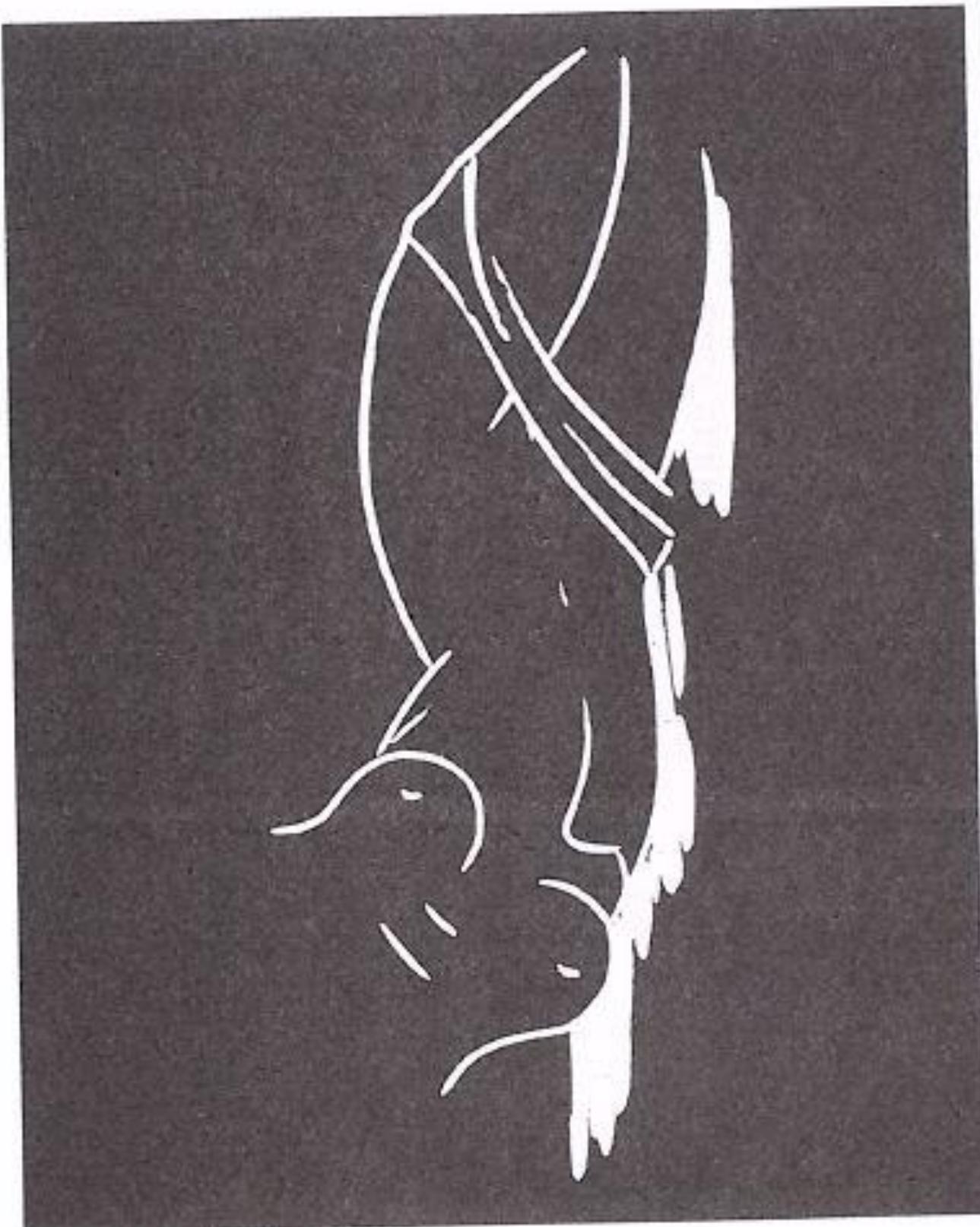
Сънувах море. И сърдити вълни.
Писък на чайки, солена безбрежност.

Душата ми – кораб с платна от звезди
остров далечен търси с надежда.

Май 2004

Отбивам се във Храма –
ей така –
за малко обич
Бога да помоля,
да ме докосне
влюбена ръка,
две влюбени очи
да ме погалят.

24 март .2004 г.

Галачът
с най-добри те очи

ЛЮБОВТА НИ

Тя всичките ни жертви заслужава.
Тя щедра е и радост ни дарява.
Споделя с нас сълзите ни и хляба,
лъжите ни и грешките прощава.
Тя – любовта ни – лястовица бяла.

Януари 2002

Не съм те избирала.
Просто се влюбих.
Внезапно.
Без предизвестие.
Влезе в мен като болест коварна.
Прояде духа ми и тялото.
Всяка фибра оплете.
Всичко друго измести.
Обсеби ме цялата.

Не съм те избирала.
Просто се влюбих...
Без предизвестие.

Септември 2003

В НОЩ ЕДНА

за нас безкрайно свята
сляха се души,
сърца,
тела.

Всичките
богатства на Земята
не могат
тази нощ
да заменят!

2003

САМО МИГ

В един вълшебен миг
се сливат устни жадни.
Изгарят лудо пламнали тела.
Безумно кратък миг
на ласки безпощадни.
Любов назаем взехме от нощта.

Безумно кратък миг –
подарък от съдбата,
следа оставил в нашите души.
Вълшебен кратък миг –
заслужена отплата
за дълги нощи и самотни дни.

Тази дива нощ е свята.
Нощ на събуднати мечти.
Няма вечност на земята.
Тази нощ е само миг.

Февруари 2004

На Ст.Георгиева

КАТО ТИХ БЛАГОСЛОВ

тази влюбена нощ ни прегръща.

Моя късна любов,
боса при мен ти се връща.

Като тих благослов
твоят поглед лицето ми гали.

Моя късна любов,
звезди в очите ми палиш,

Като тих благослов
ни докосват забравени страсти.

Моя късна любов,
мое събъднато щастие!

Не влизай в сърцето ми, есен!
Късна обич душата ми гали.

Не влизай в сърцето ми, есен!
Рано е за листопади!

Април 2003

Луда ли?

Просто съм влюбена -
в ръцете и устните, в очите,
в твоите сълзи съм влюбена,
в следите от рани,
в усмивката...

Дори в носа ти съм влюбена,
в лявото и дясното рамо,
в петата на левия крак,
в извивката на коляното,
в челото, брадичката...

А, и дясното ухо-да не забравя,
че го целувам често аз си представям.

В старото яке, което
вече трета година износваш,
в пръстите нежни, с които
само насын ме докосваш.

В сивата риза
и пръстена на ръката ти,
в десния палец съм влюбена,
в тъмния цвят на косата ти...

И още, и още...

Винаги нещо забравям.

Луда ли?

Просто съм влюбена.
Толкова много неща
у теб са за първа награда.
И само... твоето безразличие
някак си не ми допада.

30 март 2004

ОБЯСНЕНИЕ В ЛЮБОВ

Докосни ме с ръката на грешница!
Погледни ме с грешни очи!
И целувай, целувай ме, вещице—
най-красива от мояте мечти!

Изгори като факел душата ми!
Разпъни ме на кръст от любов!
Ето, падам отново в краката ти
и за теб съм на всичко готов.

Докосни ме с ръката на грешница!
Обуздай ме, плени, покори!
Извръгни с нежни пръсти сърцето ми
и до края до мен остани!

Септември 2003

ИСКАМ ТЕ

На Единствения

Искам те до мене като скала –
устояла на ветрове и бури,
на която да се облегна.

Искам те като връх недостижим,
към който да се стремя –
да ме плаши и да ме привлича.

Искам те като вековен бук,
разперил клони могъщи –
криле от тях да си изплета.

Искам те като жарава горещ,
като въглен в сърцето запален –
да ме топли и да ме изгаря.

Искам те като пролетен вятър –
нежен и пълен с живот –
да ме милва и да ми прощава.

Искам от тебе такава любов –
след която зреят жита,
пожари димят, и пепелища тлеят.

Искам те!

1986 г.

ТИ СИ В МЕН и усещам
всяка болка, която докосва сърцето ти.

Ти си в мен и смехът ти
гали с нежен пламък лицето ми.

Ти си в мен и за теб е
всяка мисъл през дългите нощи.

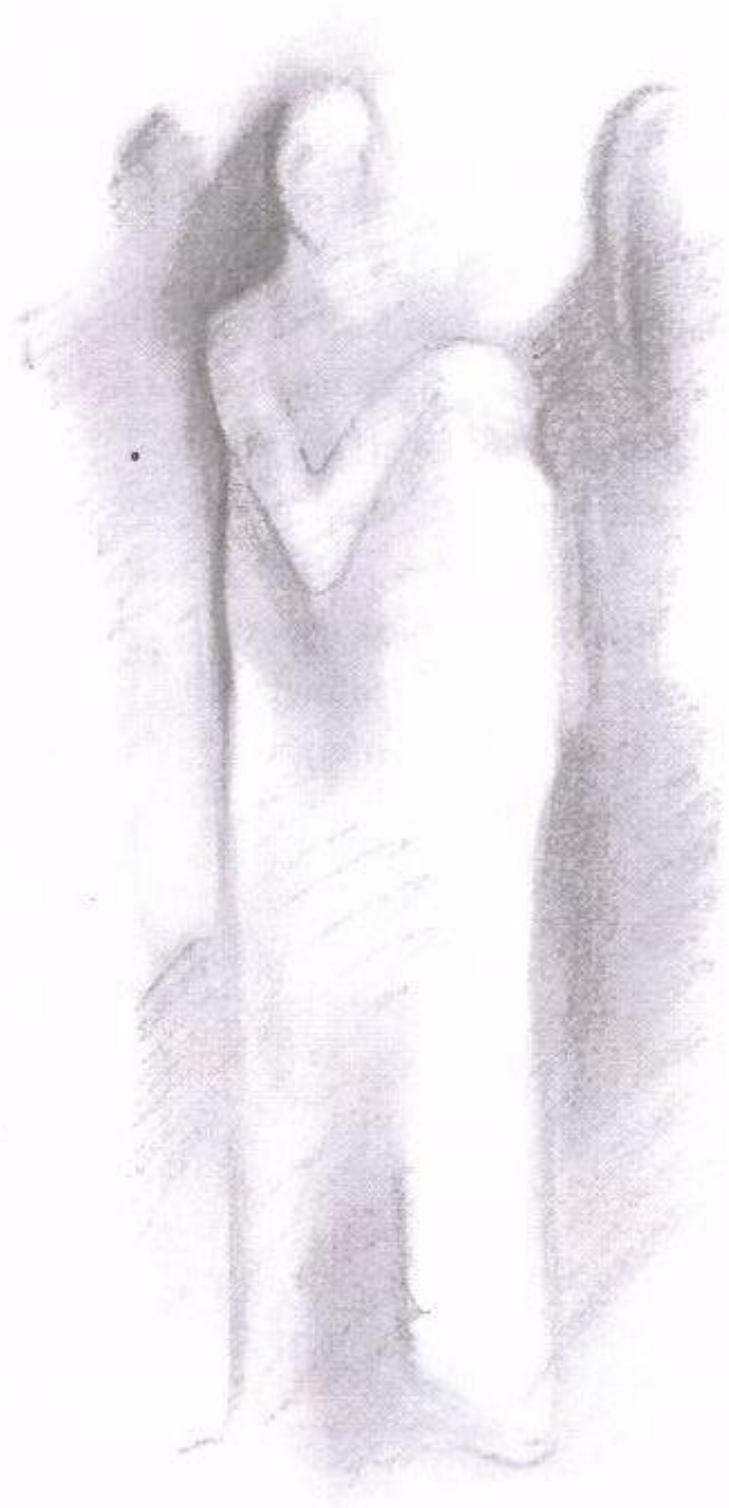
Ти си в мен – нежен спомен,
който топли душата ми още.

Ти си в мен и на тебе
всеки миг от света ми е кръстен.

Ти си в мен и те нося
ден и нощ като кръст, като пръстен.

Ти си в мен...

2002

Че м^е нобукаи и он... Нисомо

31

НЕ ИДВАЙ САМО нощем във съня ми,
когато цялата земя притихне,
и птиците в гнездата са заспали,
и влюбени си шепнат полуистини!

Не идвай само нощем във съня ми,
когато съм божествено красива,
с коси от злато – волно разпиляни,
и двамата сме щедри и щастливи!

Ела при мен, когато имам нужда
глава на твойто рамо да облегна,
а ти – ранен от свои и от чужди,
ръка за малко обич си протегнал!

Ела!

6 юни 2004

КАМБАНИТЕ

отекват в тишината,

отмерват бавно

последния ни час.

Отиваш си.

Ти тръгваш

със зората.

Безкраен ден

застава

между нас.

Май 2003

Че те повикаш и от... Нишото

На Т. и Г.

С крило от обич ще се завием.
С греховно било ще се опием.
Луната люлка за нас оплита.
Любовна песен пеят звездите.

Ще бъда ясна за теб зорница.
Ще бъда твоя гостенка-птица.
С лъчи от нежност ще те обвия.
С любовни ласки ще те опия.

Когато съмне – върви при нея!
Не гледай колко сълзи ще лея.
За нас нощта е приказка свята,
но тя те чака сама с децата...

2002

СТИГА МИ

На П.

Ти не можеш от мен да избягаш,
Ти ме носиш винаги в себе си.
Аз съм тази, която присяда
редом с теб пред олтара от спомени.
Мен откриваш в очите на другите
и обръщаш глава подир тях,
а бедрата им – кръшно полюшнати
ти напомнят за огън и грях.
Аз съм тази, която те среща
на вратата след дългия ден,
и застила ти с длани горещи
и трапеза, и топло легло.
Друга тръпне под твоите ласки
в миг откраднат сред дългата нощ,
но към мен се обръща душата ти,
мене търси с нестихнал копнеж.
Аз не искамечно присъствие
и за мен да си вързан с верига.
Стига ми да връщаш
и да ме носиш в сърцето ми стига.

Януари 2002

МРАЗЯ СЛЪНЦЕТО, което ни разделя.

Обичам лудо бледата луна.

Застила тя небесната трапеза

и вдига тост за нас и любовта.

Мразя слънцето, което ни разделя.

Обичам лудо бледата луна.

Притихваме сред звездната постеля,

а верен страж до нас е любовта.

2003

ИМЕ

С твоето име на устните
заспивам в среднощен час.

С твоето име на устните
сутрин събуждам се аз.

Цял ден то ме преследва.
Като куче след мене върви.

Ту захапва ръката ми ядно.
Ту ме гледа със мили очи.

Срещу мене на масата сядам.
После пъха се в моято легло.

И така си живеем ний двамата
с твоето име за добро или зло.

Ти далеч си, но то е до мене
и запълва деня ми до края.

Нищо друго не ми е потребно,
щом с твоето име живея.

2001

ПАЛАЧЪТ С НАЙ-ДОБРИ ОЧИ

Убива ме с усмивка милостива
палачът с най-добри очи.
Изпива жадно болката горчива.
Зашо ли повече боли?

Разпъва ме на кръст с ръце и устни
палачът с най-добри очи.
Опива ме с лъжите си изкусни.
Зашо ли повече боли?

Отровата поднася в златна чаша
палачът с най-добри очи.
С горчиви сълзи после ме оплаква.
Зашо ли повече боли?

Убивай ме, палачо, не преставай!
Разпъвай ме на кръста си до гроб!
Убивай ме, палачо, не преставай!
Убивай ме, убивай ме, Любов!

Април 2003

Kamo kamъk

g

одувѣкама

Като камък в обувката,
като трънче в петата
непрестанно
напомняш за себе си.

Ще ми писне.
Ще взема метлата.
Ще прогоня далече
всякакви спомени.

Ще захлопна вратата.
Ще затворя прозореца.
Ще изтупам трохите
и ще седна на чисто.

Ще облегна чело
от самотата преситена
и ще те повикам...
от Нищото.

Април 2002

СРЕЩАМ ТЕ

в съня си

и наяве.

Чакам

да ме стоплят

две ръце.

Очи от лед

сърцето ми

изгарят.

Пак отмина...

Докога?

И накъде?

2003

В делнични грижи унесени,
не дочуваме нейния зов.
Като нежни цветчета на кестени
прецъфтява и тази любов.

2003

ПОНЯКОГА

си толкова далечен,
разделят ни години,
светове,
но пак ми парят
спомени в сърцето
и порив див
към тебе ме зове.

2003

ОЧАКВАНЕ

Сърцето си за мен заключи.
Преграда страшна ни дели.
Далече си захвърлил ключа,
но чакам да се върнеш ти.

Не искам пръстена ти златен
и с клетва да те окова.
Не съм капан за любовта ти.
Свобода за мен е любовта.

Февруари 2004

ДУШАТА МИ
е тъжна
птица в клетка,
ранена
от суроно
безразличие,
а любовта ми –
неплатена сметка
след тебе лудо,
неуморно тича.

2001

ЗАЩО ТЕ ПЛАШИ МОЯТА ЛЮБОВ?

Тя нищо не поиска във замяна.

Раздаде всичко – до последен грош.

Раздаде го и по-богата стана.

Зашо те плаши моята любов?

2003

ОЩЕ СИ ЖИВА,
моя любов.
Всяка сълза
при мене те връща.
Още си жива,
моя любов.
Като паяжина
сърцето обгръща.

2001

КЛАДА ЗА ДВАМАТА

С какво ли, Боже, съгреших –
за вината ми прошка да няма?!

Отиде си, не ми прости,
но забрава няма и няма.

С какво ли, Боже, съгреших –
за любовта ми прошка да няма?!

Опитах всичко, но уви! –
Любовта е клада за двама.

Февруари 2004

МОЯТА ЛЮБОВ

До болка унижавана,
оплюта и забравяна,
възкръсва като Феникс
моята любов.

Отхвърляна без милостно,
отблъсквана неистово,
тя горда е и истинска –
моята любов.

Неловка и стъписана,
самата тя е смисълът,
щом жива съм чрез нея –
моята любов.

Април 2001

КАМЪК В СЪРЦЕТО СИ носиш.

Камък си ти.

Колко разбити мечти
и колко сълзи.

Камък да беше сърцето,
нак ще прости.

Камък да беше...

Но ти не прости!

Февруари 2004

На Ст. и ...

ОТ ГОДИНИ си с мене
тъй студен и суров.
Всяка нощ си обсебен
ти от чужда любов.
Аз те чакам на прага.
Пак те чакам сама,
но ръце ти протягаш
към поредна жена.
Всяка нощ коронясваш
поредна кралица.
Аз те чакам на прага –
сам сама кукувица.
Само нощем в съня ми
ти си верен до гроб.
Само там ме обичаш.
Само там си ми роб.

Юни 2002

КАК МОЖАХ?

Как можах във тебе да се влюбя
и точно теб да избера?

Как можах ума си да изгубя?

Как можах на тебе да се спра?

Че ти дори не заслужаваш
за тебе да пророня и сълза.

Не струва пет пари да те познавам,
а аз след тебе ден и нощ вървя.

Как можах във тебе да се влюбя?

Един ли ти остана на света,
че само тебе в ношите сънувам
и всеки ден те чакам сам сама?

Как можах?...

Май 2002

ЗАЩО?

Защо не мога да те мразя
след толкова изплакани сълзи?
Защо ли още спомен пазя
за нежен глас и две добри очи,
с които ме погледва и забравих
за всичко друго на света,
очи, в които се удавих,
а толкоз близо бе брегът.

Защо не мога да те мразя,
а още чувам твоя глас,
че тръгнеш ли към мен – изгаряш
и няма връщане назад.
Ти нямаш смелост да повярваш,
че само теб обичам аз.
Реши, зачеркна ме, избяга,
но още чувам твоя глас
и нямам сили да те мразя.

Октомври 2003

ПОЖЕЛАХ ТИ ГО!

Да обичаш така,
както аз те обичам!
Пожелах ти! Заклех те!
На Бог се помолих!
Да виеш от болка по-страшно от куче,
без ответна любов,
без да срещнеш утеша!
Да жадуваш за поглед,
за дума добра,
да копнееш за нейните ласки,
а тя, безучастна, да отмине в нощта, -
непрестъпна и горда,
натежала от щастие!
От любов упоена,
устремена към друг,
безразлична към твоята болка.
Да отмине!
След нея – без стон или звук
да ридае сърцето ти!
Пожелах ти го!
Толкова!

Септември 2003

ПОРЕДНА ИГРА

Как не разбрах,
че е само игра
тази твоя любов?

Тя е просто шега.
Влюбен си ти,
но във всички жени
и поредна бях аз
в любовта.

Влюбен си ти.
Искаш всички жени.
И поредна е тя.
Ех, поредна игра!
Влюбен си ти,
но във всички жени.
И поредна е тя
в тази твоя
поредна игра.

Февруари 2004

МОГА всичко
до край да простя,
всяка болка
и всяка сълза.
Да забравя
лъжите ти **мога**,
но не мога
да ти кажа: “**сбогом**”!

2002

ЖИВА

Ти за мене си болка.
Ти си болка, Любов!
Но за тебе не искам
лек да открия.

Боли ме от тебе.
Боли ме, Любов!
Боли ме...
Значи... съм жива!

2002

НЕ МЕ МОЛИ

за прошка на колене!

Аз мога

всички твои грешки

да прости!

Но никога не ще прости

на себе си,

ако паднеш

в моите крака!

19 април 2004

МОЛЯ ТЕ,
миличък Боже!
Господи,
моля те аз!
Нека тази
Любов невъзможна,
възможна
да стане
за нас!

2002

СЪДЪРЖАНИЕ

Изповедта на по-добрния човек.....4

Добре дошъл във моя свят

Добре дошъл.....	7
С любов.....	8
Силните жени.....	9
Тичане.....	10
Приятели.....	11
За кой ли път.....	12
Вземете ми всичко.....	13
Зашо.....	14
Любов дарявам.....	15
Търкалят се облаци.....	16
В тази нощ.....	17
Сънища.....	18
Отбивам се във Храма.....	19

Палачът е най-добри очи

Любовта ни.....	22
Не съм те избирала.....	23
В нощ една.....	24
Само миг.....	25
Като тих благослов.....	26
Луда ли.....	27
Обяснение в любов.....	28
Искам те.....	29
Ти си в мен.....	30
Не идвай само.....	32
Камбаните.....	33
С крило от обич.....	34
Стига ми.....	35
Мразя слънцето.....	36
Име.....	37
Палачът е най-добри очи.....	39

Като камък в обувката

Като камък.....	42
Срещам те.....	43
В делнични грижи.....	44
Понякога.....	45
Очакване.....	46
Душата ми.....	47
Защо те плаши.....	48
Още си жива.....	49
Клада за двама.....	50
Моята любов.....	51
Камък в сърцето.....	52
От години.....	53
Как можах.....	54
Защо.....	55
Пожелах ти го.....	56
Поредна игра.....	57
Мога.....	58
Жива.....	59
Не ме моли.....	60
Моля те.....	61

Златина ВЕЛИКОВА
Ще те повикам и от... Нищото
Първо издание

Редактор
Воймир АСЕНОВ

Художник
Христомир ВЕЛИКОВ

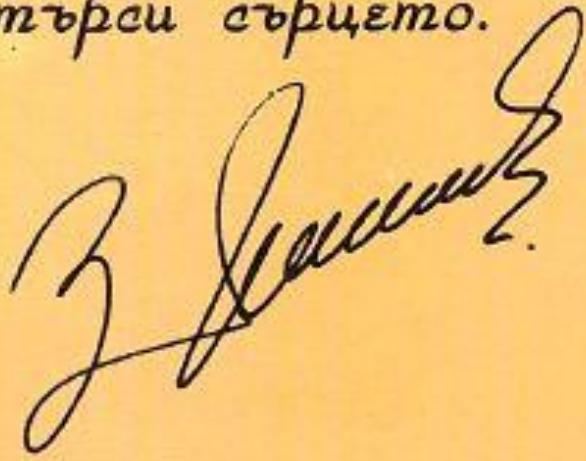
Коректор
Галина МИЛНОВА

Предпечат
Илиян ДЕРЖАВИН

Печатни коли 4
Формат 60/84/32
Излязла от печат: септември 2004
Издателска къща •Жажда• Сливен
тел.: 044/662 177; 807 01; GSM 0887 870836
jajda@sliven.info

ISBN 954 795 076 2

Любовта е клада за двами.
Нито друго в живота да няма,
Любовта е всичко, което,
Чом одина, търси сърцето.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "З. Гачев".